

Sadić ŠEHIĆ:

INTELEKTUALAC U PROVINCIJI

Ovim uvodom u suštini ja sam već najavio o čemu ću govoriti. Naime, moja je ambicija da skrenem pažnju na angažman intelektualca, posebno onog intelektualca koji djeluje u provinciji, posebno pojedinca, ili, možda grupe, koji snagom intelekta razaznaje potrebu utjecaja na svijest naroda i upućuje na akciju. Riječ je o izazovu i zahtjevu da se nešto čini, shodno razumjevanju aktualnih pitanja u odredjenom vremenu.

Ovdje ja nemam namjeru da fetiširam. Ne mislim da je netko Bogom dan da pokreće časopis i da samo on to može činiti. Naprotiv, mislim da je časopis kolektivni izraz, ali da tu vrstu socijalne potrebe i socijalne recepcije može imati, po mome skromnom sudu, samo onaj intelektualac čije je očitovanje povijesti nesporno, a lični trud nesebičan i neizmjeran. Do ovakvog mišljenja nisam došao slučajno, već sagledavanjem odredjenih iskustava, i naravno odredjenog ličnog iskustva kojeg sam stekao u tom poslu.

A onda kao protuteža svemu ovome javlja se provincijalna zavist i ljubomora koja se može elaborirati kroz jednu našu staru bosansku floskulu: "U Bosni će ti sve priznati - sem uspjeha". A to je ono što nas razara, što nas odvaja, razdvaja i međusobno uhljava.

A časopis "Gračanički glasnik" je nešto što je suprotno od svega pomenutog. To je časopis koji nas zbližava, koji pruža i daje tribinu našim promišljanjima i mišljenjima, u vremenu kada poprilično gluho teče život nas Bošnjaka, ovdje i u našem širem i bližem okruženju.

Gotovo da nema niti jednog mrtvog ili živog vidjenijeg sugrađjanina Gračanice i njene okoline koji je nešto mislio i činio, a da mu ime nije ubilježeno u proteklih jedanest brojeva ovog časopisa. Stoga se čini nužnim naglasiti da su zato zaslužni svi oni koji su ~~radili~~ radili za njegovo izlaženje. Čini se nužnim naglasiti i to da je na svim brojevima "Gračaničkog glasnika" vidljiv pečat kole^{ga}mi Omera Hamzića. Na kraju, hoću da budem i malo patetičan, možda i ličan, bez Omerovog pečata bilo bi i gluho i tužno. A upravo to je dar Hamzićeve seizmografski izoštrene intuicije i imaginacije. Ovo ne naglašavam slučajno, već želim istaći mo divljenje i zahvalnost.

Nekad je u Sarajevu, Austrougarska, izdavala "BOSNISC-HER BOTE" ("Bosanski glasnik") koji je bogata riznica i sehara podataka i zapisa ondašnjeg vremena, koji našim historičarima čini dragocijeno štivo za proučavanje tog vremena. Zato ja volim reći: - da i Gračanica ima svoj "Gračanički BOTE-n", sličnog karaktera, naravno ograničenih dometa, vremena i prestera.

Zbog toga večeras osjećam svoju dužnost, jer sam na izvjestan način svojim skromnim priložima bogatio bisage "Gračaničkog glasnika", da uputim svoju zahvalnost svim poslenicima koji su stvarali i koji su ustrajali da ovaj časopis i danas imamo u rukama i na čitanju. Nadam se, ako nam Bog ~~da~~ da dobro zdravlje i razumnu pamet, da ćemo se ovdje ili na nekom drugom mjestu naći u povodu 50-tog ili 100-tog broja "Gračaničkog glasnika".

Redakciji, uredniku i saradnicima "Gračaničkog glasnika" upućujem lijepe želje u životu, srećeno i berićetno!

Gračanica, 31. maja 2001. god.